

i § 9, 1. stk., nævnte pårørende tilsammen efter erhvervelsen vil være ejer eller medejer, jfr. § 9, 3. stk., af mere end 2 landbrugsejendomme, som omfattes af bestemmelserne i § 8, stk. 1, i statshusmandsloven med tillægslov og ikke ved notering som foran nævnt er fritaget for denne begrænsning.“

Tilsvarende henvisninger til statshusmandsloven ind sættes også i andre af hovedlovens paragraffer. Hvor sådanne henvisninger ikke ville være fyldestgørende, er der tilføjet nogle supplerende bestemmelser. I nærværende lovs § 3 indeholdes således ændrede regler om mindstestørrelsen af den hovedparcel, der bliver tilbage ved udstykning af en landbrugsejendom. Disse regler er gjort afhængige af beregninger, som foretages af statistisk departement.

I nærværende lovs § 4 findes den anden omtalte ændring i hovedloven: „Til lovens § 21, stk. 1, føjes: „I sager om *udstyknin g af jord* i tilfælde a), e) eller h) til afhændelse til en køber, som til erhvervelsen ønsker *statslån i henhold til statshusmandsloven eller loven om opførelse af arbejderboliger på landet*, indhenter landbrugsministeriet *erklæring fra statens jordlovsudvalg*.“ “

Hovedlovens § 21, stk. 1, litra a, tager sigte på tilfælde, hvor „den pågældende ejendoms tilliggende har en så spredt beliggenhed eller er af en så uforholdsmæssig størrelse, at en *yderligere udstykning* må anses for hensigtsmæssig“. De i litra e og litra h omhandlede tilfælde er nævnt ovenfor ved omtalen af regeringens motiver for fremsættelsen af lovforslaget. Litra a blev medtaget efter et af *folketingsudvalget* stillet og af landbrugsministeren tiltrådt ændringsforslag.

Lovforslaget, der vedtoges enstemmigt i begge ting, blev navnlig i landstinget genstand for en grundig behandling. Under 1. behandling i samlingens 1. afdeling advarede *Nielsen-Man* (V) mod de mange *nedlæggelser af landbrugsejendomme*, der fandt sted, uden at jordlovsudvalget var blevet hørt, og i udvalgsbetænkningen fra samlingens 2. afdeling hedder det bl. a. herom:

„Endvidere har udvalget med ministeren forhandlet det ved 1. behandling rejste spørgsmål om en større tilbageholdenhed med hensyn til *dispensationer* eller ved *nedlæggelse af landbrugs-*